

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 76 PŽ-632/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja, i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja POSOJILNICA BANK PLIBERK (Kreditbank, Bleiburg), Republika Austrija, Pliberk, Völkermarkter, Strasse 1/a, kojeg zastupa punomoćnik Dražen Štivić, odvjetnik iz Županje, protiv tuženika JELEN d.d. u stečaju, Županja, J.J. Strossmayera 2, OIB 62809225042, kojeg zastupa punomoćnik Miro Glavaš, odvjetnik iz Vinkovaca, radi isplate iznosa od 275.000,00 EUR, odlučujući o tužiteljevoj žalbi izjavljenoj protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-612/2015-77 od 13. lipnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 16. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-612/2015-77 od 13. lipnja 2016. u točkama I. i III. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-612/2015-77 od 13. lipnja 2016. u točkama II. i IV. izreke i sudi:

1. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 275.000,00 EUR-a s kamatom koja teče na iznose od:

- 3.274,00 EUR od 10. travnja 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. svibnja 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. lipnja 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. srpnja 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. kolovoza 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. rujna 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. listopada 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. studenog 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. prosinca 2002. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. siječnja 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. veljače 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. ožujka 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. travnja 2003. do isplate,

- 3.274,00 EUR od 10. svibnja 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. lipnja 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. srpnja 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. kolovoza 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. rujna 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. listopada 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. studenog 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. prosinca 2003. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. siječnja 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. veljače 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. ožujka 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. travnja 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. svibnja 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. lipnja 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. srpnja 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. kolovoza 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. rujna 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. listopada 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. studenog 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. prosinca 2004. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. siječnja 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. veljače 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. ožujka 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. travnja 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. svibnja 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. lipnja 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. srpnja 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. kolovoza 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. rujna 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. listopada 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. studenog 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. prosinca 2005. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. siječnja 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. veljače 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. ožujka 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. travnja 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. svibnja 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. lipnja 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. srpnja 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. kolovoza 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. rujna 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. listopada 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. studenog 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. prosinca 2006. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. siječnja 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. veljače 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. ožujka 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. travnja 2007. do isplate,

- 3.274,00 EUR od 10. svibnja 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. lipnja 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. srpnja 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. kolovoza 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. rujna 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. listopada 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. studenog 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. prosinca 2007. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. siječnja 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. veljače 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. ožujka 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. travnja 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. svibnja 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. lipnja 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. srpnja 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. kolovoza 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. rujna 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. listopada 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. studenog 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. prosinca 2008. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. siječnja 2009. do isplate,
- 3.274,00 EUR od 10. veljače 2009. do isplate,
- 3.258,00 EUR od 10. ožujka 2009. do isplate po stopi od 4,5% godišnje, u roku od 15 dana.

2. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj zahtijevao isplatu iznosa glavnice od 16,00 EUR-a sa zateznom kamatom po stopi od 4,5% tekućom od 10. ožujka 2009. do isplate i u dijelu kojim je zahtijevao plaćanje ugovorene redovne kamate na 84 mjesečna iznosa od 3.274,00 EUR-a s kamatom po stopi od 10,5% godišnje.

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 300.148,44 kn (tristotisućastočetrdesetosam kuna i četrdesetčetiri lipe) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Pobijanom je presudom u točki I. izreke odbijen u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi: „Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati na ime duga iznos od 275.000,00 EUR sa ugovorenom redovnom kamatom po stopi od 10,5% godišnje i ugovorenom zateznom kamatom po stopi od 4,5% godišnje, koje kamate teku od 10. listopada 2001. pa do isplate, te naknadi tužitelju troškove parničnog postupka, sve u roku od 8 dana“.

2. U točki II. izreke odbijen je u cijelosti fakultativni tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao plaćanje 84 mjesečna iznosa od 3.274,00 EUR-a s ugovorenom redovnom kamatom po stopi od 10,5% godišnje i ugovorenom zateznom kamatom po stopi od 4,5% godišnje, koje kamate teku od dospijeća pojedinih iznosa u razdoblju od 10. travnja 2002. do 10. ožujka 2009. pa do isplate.

3. Točkom III. izreke ukinut je platni nalog iz rješenja o ovrsi Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-1397/03-5 od 24. rujna 2003. te je odbijen u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi: „Nalaže se tuženiku da plati tužitelju iznos od 313.047,93 EUR zajedno sa ugovorenim redovnom kamatom od 9,75% godišnje, te ugovorenim zateznim kamatom od 4,5% godišnje, koje teku od 30. studenog 2002. do isplate, iznos koji je potreban da ovlaštena banka kupi navedena novčana sredstva i prebaci tužitelju, a u iznosu koji će prilikom kupnje i prebacivanja odrediti ovlaštena banka, te iznos od 34.061,60 kn na ime troškova ovršnog postupka s zakonskom zateznom kamatom od 24. rujna 2003. do isplate, sve u roku od 8 dana“.

4. U točki IV. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku trošak postupka od 126.919,50 kn u roku od osam dana, a u točki V. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška od 82.740,40 kn.

5. Iz obrazloženja proizlazi utvrđenje prvostupanjskog suda da su stranke 13. ožujka 1997. zaključile Ugovor o kreditu te Anex br. 1 Ugovora o kreditu od 10. listopada 2001. na temelju kojeg je tuženik u obvezi isplatiti tužitelju iznos od 275.000,00 EUR s pripadajućom kamatom, koji iznos tužitelj potražuje od tuženika podneskom od 4. svibnja 2009. (list 138.-139. spisa), pa ukoliko sud ne prihvati tako postavljeni tužbeni zahtjev, postavlja fakultativno tužbeni zahtjev time da se svaka rata posebno naplaćuje od dana dospijeca s kamatom, čemu se tuženik protivio u cijelosti, u odnosu na osnovu i visinu, ističući prigovor zastare kojeg je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim primjenom odredbe članka 374. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO), s time da postoji suglasnost parničnih stranaka o primjeni hrvatskog materijalnog prava. Prvostupanjski je sud zaključio da tužitelj do zaključenja glavne rasprave nije pružio relevantne dokaze u prilog osnovanosti i visine postavljenih tužbenih zahtjeva, a na njemu je teret dokaza u smislu odredbe članka 221.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) budući da nije pružio dokaz u kojem iznosu je tuženik otplatio kredit, niti koliki je iznos neotplaćenog kredita niti je predložio dokaz vještačenjem na sporne okolnosti. Odluka o naknadi parničnog troška temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. stavaka 1. i 2. ZPP-a.

6. Tužitelj pobija ovu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava pozivajući se na pogrešnu ocjenu prvostupanjskog suda o teretu dokazivanja. Predlaže pobijanu presudu ukinuti i vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba je djelomično osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je sukladno odredbi članka 365. i članka 467. stavka 1. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog

postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Suprotno žalbenim navodima u postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke, niti u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti je počinjena bitna povreda iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju sadržajno u žalbi ukazuje tužitelj. Izreka pobijane presude je jasna i prvostupanjski je sud za odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva obrazložio primjenom pravila o teretu dokazivanja sadržanim u odredbama članaka 7., 219. i 221.a ZPP-a, ali je u tom smislu djelomično pogrešno primijenio navedena pravila o teretu dokazivanja. Osnovno načelo parničnog postupka je načelo stranačke istine, što znači da sud utvrđuje sporne činjenice na temelju onih dokaza koje su mu stranke ponudile. Stranke su u obvezi dokazati istinitost iznesenih tvrdnji pa ako stranka u tome ne uspije, njen zahtjev za pružanje pravne zaštite sud će odbiti. Pravila o teretu dokazivanja, sadržana u odredbi članka 221.a ZPP-a, obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava, a te je dokaze dužna predložiti sukladno odredbi članka 299. ZPP-a. Pogrešno je prvostupanjski sud zaključio da je, osporavanjem da je u obvezi vraćanja kredita i visine tražbine od strane tuženika, teret dokaza prebačen na tužitelja, koji nije dokazao postojanje svoje tražbine i odbio tužiteljev zahtjev.

8. U konkretnom postupku odlučne činjenice, koje i nisu sporne između stranaka, jesu zaključenje ugovora o kreditu 13. ožujka 1997. i aneksa tom ugovoru zaključenog 10. listopada 2001. Također nije sporno da je Županijska banka d.d. bila davatelj garancije za vraćanje tog kredita, a nad kojom je u postupku Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-20/1999 otvoren stečajni postupak 3. svibnja 1999. u kojem je tužitelj prijavio svoju tražbinu i koja mu je priznata i svrstana kao tražbina 5. isplatnog reda, rješenjem od 3. veljače 2000. (list 75.-77. spisa), ali nije podmirena u tom postupku (list 107. spisa), koji je zaključen 11. ožujka 2015. kako to proizlazi iz podataka u sudskom registru.

9. Također nije sporno da je nad tuženikom nakon donošenja prvostupanjske pobijane presude otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1786/2016 od 18. studenog 2016. i da u tom postupku tužitelj nije prijavio svoju tražbinu, ali to nije od utjecaja na donošenje odluke u nastavljenom postupku jer ovaj sud ispituje osnovanost tužbenog zahtjeva u trenutku donošenja pobijane presude.

10. Tužitelj je, podneskom od 4. svibnja 2009. konačno postavio tužbeni zahtjev (list 138.-144. spisa). Predmet spora je zahtjev za isplatu ukupnog iznosa od 275.000,00 EUR-a s pripadajućim kamatama kao povrata kredita, osnovanost kojeg iznosa je tuženik priznao u članku I. Aneksa br. 1. od 10. listopada 2001., a tuženik tijekom postupka nije dostavio dokaze da bi podmirio koju od rata kredita kako je ugovoreno u članku II. tog aneksa (list 64. spisa). Tužitelj nije dokazao da bi postupio u smislu odredbe članka 6.d) Ugovora o kreditu (list 60.-62. spisa), u vezi s odredbom članka VI. Aneksa br. 1. Stoga je ovaj sud obvezu tuženika ocjenjivao

sukladno odredbi članka II. Aneksa br. 1 i utvrdio da tužitelj osnovano traži vraćanje glavnice u iznosu od 275.000,00 EUR-a.

11. Tužitelj, dakle, svoju tražbinu temelji na Aneksu br. 1. kreditnog ugovora od 13. ožujka 1997. zaključenom 10. listopada 2001. kojim je u članku I. ugovoren ukupan iznos glavnice, a u članku II. je ugovorena dinamika otplate u 84 rate s dospijecima pojedinih iznosa u razdoblju od 10. travnja 2002. do 10. ožujka 2009. Iz navoda tuženika i podataka u spisu nesporno je da tuženik nije vršio plaćanja aneksom ugovorenih mjesečnih iznosa. Tužitelj je osnovanost svoje tražbine dokazao upravo odredbama članaka I. i II. Aneksa br. 1 u odnosu na glavnice.

12. Međutim, u odnosu na visinu kamatne stope valja primijeniti odredbu članka IV. Aneksa br. 1 kojom je izmijenjena odredba članka 1. Ugovora o kreditu iz 1997. godine. Stoga neosnovano tužitelj potražuje kamatu na mjesečne iznose od datuma njihova dospelja, koji nisu sporni, do isplate prema odredbi članka 1. Ugovora o kreditu iz 1997. prema kojoj je tuženik bio u obvezi platiti ugovorenu redovnu kamatu po stopi od 10,5% godišnje i ugovorenu zateznu kamatu po stopi od 4,5% godišnje. Prema odredbi članka IV. Aneksa br. 1 „ukamaćivanje kredita će od sada uslijediti reducirano za sadašnjih 9% p.a.vezano za EURIBOR“. Tijekom čitavog postupka tužitelj nije uskladio zahtjev za plaćanje kamate prema tako ugovorenoj stopi niti je precizirao koliko iznosi tako ugovorena stopa. Tužitelj nije priložio nikakve dokumente o planu otplate, koji je sastavni bitan dio Aneksa br. 1. i to se izričito navodi u odredbi članka II. tog aneksa, niti je dostavio dokaz da je vršio polugodišnja usklađivanja sukladno ugovorenim u članku IV. aneksa, pa je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da bi se sporna visina tužiteljeve tražbine s osnova ugovornih kamata mogla valjano utvrditi jedino vještačenjem, a koje tužitelj nije predložio. Aneksom stranke nisu izmijenile odredbe o zateznoj kamati. Stoga tužitelj ima pravo na zateznu kamatu sukladno postavljenom zahtjevu.

13. Budući da je tužitelj zahtijevao zateznu kamatu po stopi od 4,5%, a sud je vezan granicama zahtjeva (članak 2. stavak 1. ZPP-a), valjalo je dosuditi zateznu kamatu po zatraženoj stopi.

14. Ovaj sud nije ocijenio osnovanim tuženikovo otklanjanje obveze vraćanja kredita iz razloga što je tužiteljevo potraživanje priznato u stečajnom postupku nad Županijskom bankom d.d. u stečaju. Naime, iz podataka u spisu proizlazi da je ta banka bila izdavatelj bankarske garancije i da je tužitelj u tom stečajnom postupku prijavio tražbinu koja mu je priznata kao tražbina petog isplatnog reda. Međutim, niti to nije odlučno u konkretnom postupku jer su tužitelj i tuženik nakon što je tražbina priznata tužitelju u navedenom stečajnom postupku nad Županijskom bankom d.d. u stečaju Aneksom br. 1 regulirale svoje obveze. Pri tome ovaj sud smatra neosnovanim žalbeni navod da visina tražbine nesumnjivo proizlazi iz vjerodostojne isprave – obračuna duga (list 5.-6. spisa) budući da je to tužiteljeva privatna isprava koja sama po sebi ne dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje.

15. Tužbeni je zahtjev odbijen za iznos glavnice od 16,00 EUR-a s pripadajućom kamatom iz razloga što iznos ukupno zbrojenih 84 rata od 3.274,00 EUR-a ukupno iznosi 275.016,00 EUR-a, što je za 16,00 EUR-a više od ukupno

utvrđenog iznosa glavnice od 275.000,00 EUR-a, koji iznos je utvrđen u članku I. Aneksa br. 1.

16. Slijedom navedenog je valjalo odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrditi u točkama I. i III. izreke, sukladno odredbi članka 368. stavka 1. ZPP-a, a preinačiti u točkama II. i IV. izreke sukladno odredbi članka 373. ZPP-a.

17. Budući da je tužitelj u ovom postupku uspio u odnosu na glavni zahtjev, prema odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 35. ZPP-a, pripada mu pravo na naknadu troškova postupka sukladno odredbi članka 155. stavka 1. ZPP-a. Tužitelju je valjalo dosuditi trošak zastupanja po odvjetniku sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 91/04, 37/05 i 59/07 - za radnje poduzete do 11. prosinca 2009. i broj 148/09 za radnje poduzete nakon toga; te broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: OT), a u odnosu na vrijednost predmeta spora u iznosu od 2.062.500,00 kn i trošak sudskih pristojbi sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 126/03-pročišćeni tekst, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15; dalje: ZSP).

18. Trošak odvjetničkog zastupanja tužitelja, na temelju odredaba Tbr. 7.- 10. OT, sastoji se od troška sastava tužbe, odnosno prijedloga za ovrhu, u iznosu od 20.625,00 kn i troškova zastupanja na ročištima od 8. prosinca 2004., 28. svibnja 2008. i 4. lipnja 2009. (trošak za pristup ročištu 11. svibnja 2016. tužitelj nije zatražio), svako u iznosu od po 20.625,00 kn (Tbr. 9/1), zastupanje na ročištu od 25. ožujka 2004., 16. lipnja 2004., 17. studenog 2004. i 21. travnja 2009., svako u iznosu od 10.312,50 kn (Tbr. 9/2), trošak za ročište 14. travnja 2016. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 9/5) te troškovi sastava podneska od 9. kolovoza 2004. i 4. svibnja 2009., svaki u iznosu od 20.625,00 kn (Tbr. 8/1) te trošak sastava žalbe od 16. srpnja 2009. u iznosu od 10.312,50 kn (Tbr.10/5), sastava revizije u iznosu od 15.468,75 kn (Tbr.10/6) i žalbe na presudu (Tbr.10/1) sukladno postavljenom zahtjevu iznosu od 29.337,50 kn. Na ovaj način tužitelju se priznaje s osnove zastupanja iznos od 220.118,75 kn koji se uvećava za pripadajući PDV 25% u iznosu od 55.029,69 kn.

19. Tužitelju također pripada naknada troška za sudske pristojbe na tužbu od 5.000,00 kn, sudske pristojbe na reviziju od 5.000,00 kn, sudske pristojbe na presudu od 5.000,00 kn i sudske pristojbe na žalbu od 10.000,00 kn.

20. Stoga je tužitelju dosuđen trošak postupka u ukupnom iznosu od 300.148,44 kn.

Zagreb, 16. ožujka 2022.

Predsjednik vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **eb307-2719f**

Kontrolni broj: **03660-ec48a-ae4cc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.